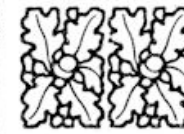

PRINSES JULIANA

door A. L. GERRITSEN.

Ik denk niet dat jullie Prinses Juliana op haar verjaardag een briefje zult schrijven om haar te feliciteeren, zooals de Hongaarsche kinderen die in Dordrecht waren onder dak gebracht, dat laatst deden. Dat zou voor de Prinses te veel van het goede zijn. Maar wat we wel allemaal kunnen doen, en velen doen het stellig, is dat we op dien dag, als we bidden, in het bijzonder aan Prinses Juliana denken en den Heer vragen haar te bewaren voor alle kwaad, haar te zegenen met gezondheid en alles wat tot haar welzijn strekken kan. Ik wed dat de Prinses het heerlijk vindt te weten dat heel veel kinderen voor haar bidden.

Laat ik je eens iets van een vorigen jaardag vertellen. 's Morgens vroeg gebeurde er al iets bijzonders. Een paar kleine Scheveningsche jongens hadden vernomen, dat terwijl Prinses Juliana in Amsterdam vertoefde, haar lievelingshond Welp, die wel eens meer ontsnapte om in de duinen achter konijnen te ravotten, van Ruigenhoek was verdwenen en kort na de terugkomst der Prinses dood in de duinen was gevonden. De beide jongens uit Scheveningen hadden iets bedacht om de Prinses haar verlies te vergoeden. Hun poes had een nest met aardige jongen en nu vroegen ze hun moeder of ze Prinses Juliana op haar jaardag een jong poesje mochten brengen. Moeder vond het idee heel aardig, maar durfde geen toestemming geven om het plan uit te voeren. Zoo maar naar Ruigenhoek te gaan met een cadeautje voor de Prinses, nee, dat was al te familiaar. De beide jongens hielden echter net zoolang aan tot ze toegaf.

Op den morgen van 30 April trokken ze er op uit, ieder met een poesje. Aan den Ruigenhoek gekomen werden ze vriendelijk door het personeel ontvangen en werkelijk tot de Prinses toegelaten om hun poesjes aan te bieden. Deze vond

het heel aardig van de beide kleuters. De Koningin kwam ook en vond het leuk dat de snoezige poesjes de Prinses als verjaargeschenk werden gebracht. De jongens kregen behalve een bedankje elk een portret van Prinses Juliana en kwamen opgetogen over de vriendelijke ontvangst thuis.

Een poos later, 's morgens half elf ongeveer, terwijl de Koningin in de duinen aan 't schilderen was kwamen een 50-tal jongens en meisjes, allen kinderen van het personeel der strafgevangenis, de Prinses een bloemenhulde brengen. Aan het hek van Ruigenhoek ontvangen door baron van Geen werd het vroolijke, met Oranje getooide troepje voor het buiten geleid. En nu volgde een aardig moment. De Koningin die gemerkt had dat er iets gaande was en graag er bij wilde zijn als men Haar dochter kwam huldigen, liep vlug duin op en duin af, naar haar landhuis toe, terwijl de kippen die rustig voedsel liepen te zoeken, naar alle kanten wegstoven.

Nadat een paar liederen waren gezongen en een prachtige bloemenmand, waarin een kostelijke doos met bonbons verborgen, was aangeboden, verraste de Prinses ieder harer jeugdige gasten met een portret, dat allen zeker als een blijvende herinnering aan deze visite zuinig bewaren.

's Middags om drie uur kwam er aan het paleis op het Noordeinde een andere stoet, wel tusschen 3 en 4000 kinderen, de meisjes meest in 't wit, velen een bloemkrans gevlochten om 't bloote hoofd, de jongens met kleine vlaggetjes en allen natuurlijk rijkelijk getooid met Oranje. De stoet marcheerde rechtstreeks door de hal van het paleis naar den tuin, en nauwelijks waren ze daar opgesteld of de koninklijke familie kwam naar buiten.

Als uit één mond klonk er een luid „hoera” ter eere van de jarige Prinses, die tusschen Moeder en Grootmoeder op het bordes gezeten, luisterde naar de liederen, door de kinderschaar aangeheven. Daarna kwamen een achttal, van precies denzelfden leeftijd als Juliana, naar voren en overhandigden een kussen van bloemen, waarop de naamletters der Prinses in sprekende kleuren prijken. Na het uitvoeren van een lintenspel werd er door de jonge gasten gedefileerd

en ontvingen allen een portret uit de handen van de Koningin of den Prins. En ook Juliana zelf deed ijverig mee aan het uitreiken van haar beeltenis.

Maar genoeg van dezen jaardag, waarvan alleen kinderen uit de Residentie, stellig ook wel lezers van „Vrij en Blij” hebben genoten. Gelukkig dat ook anderen wel eens gelegenheid hebben met Prinses Juliana in aanraking te komen. Ook daar moet ik je nog wat van vertellen.

In Augustus van 't vorige jaar bracht de Koningin vergezeld van den Prins een bezoek aan Zeeland. En de Prinses vergezelde haar ouders. Bij die gelegenheid werd op het plein in de Abdij te Middelburg aan de Koninklijke familie een aubade gebracht, d. w. z. een bezoek, in den morgen, waarbij zang en muziek ter eere van de hooge bezoekers werd ten gehore gebracht. Nadat verschillende liederen waren gezongen en gymnastische oefeningen uitgevoerd, deelde de Prinses, die van de meisjes uit Westkapelle bloemen had gekregen en een plak chocolade, aan deze kinderen haar portret uit. En toen even daarna de jonge Zeeuwsche boerinetjes een rondedansje deden en „Kat en muis” gingen spelen, deed de Prinses daaraan mee alsof het iets heel gewoons was. Maar de Westkapelsche meisjes vonden het wel iets buitengewoons, en wat fijn, te kunnen vertellen dat „Juliana ook had meegedaan.” Ik denk dat ze dien dag niet licht zullen vergeten. Evenmin als de meisjes uit Koudekerke, waar de Koninklijke familie door kwam op den tocht naar Vlissingen. Die kregen n.l. gelegenheid de Prinses een zilveren doos cadeau te doen met echte Zeeuwsche babbelaars.

We mogen het wel op prijs stellen dat onze Koningin als ze met den Prins verschillende plaatsen van ons land bezoekt, ook nu en dan Prinses Juliana meebrengt. Trouwens Hare Majesteit volgt daarin het voorbeeld van hare Moeder, die ook haar op dien leeftijd meenam als ze de verschillende plaatsen in het land bezocht. Op die wijze blijft ook Prinses Juliana geen vreemde voor ons en komen we er van zelf toe haar te laten deelen in de liefde en vereering, die we ons Vorstenhuis toedragen.

Aan Prinses Juliana.

Zij, door 's Heeren gunst bejegend,
Blij en zonnig heel uw jeugd.
Wie God zegent *is* gezegend,
En smaakt ware levensvreugd.

Blijf maar altijd Hem beminnen
Die u, Koningskind, bemint,
En smaak steeds de rust van binnen,
Die het deel is van Zijn kind.
